

Te-ntrebi de ce ...

Adina Speranta

Te-ntrebi de ce infernul îl amintesc ades?
Cum altfel străluci-va azurul neînțeleș?
Când din tăciunii minții răsare o lumină
Ce negru e pustiul în care ea-i regină!
Iar inima zdrobită de-atâta agonie
Va fremăta de mâine în patima cea vie.

Te-ntrebi de ce sunt oarbă la bălălia lumii?
Mă-nchin ființei sacre și legilor minunii !
Ascult foșnind în versuri dulci mreje de iubire
Ce mă cuprind în brațe, vorbind de nemurire,
Pășesc peste tristețe, dar tot ea îmi dă ghes
S-o-mbrac în haina vieții, să-i pun guler de vers,

Să deslușesc eu lumii hidoasa ei trădare
De-a ține în adâncu-i a fericirii floare.
Iar tu, învins de teamă și fără să-nțelegi
Te lași cuprins de jale și nu o mai culegi.
Te-ntrebi de ce tristețea o pomenesc ades?
Doar ea dă sens iubirii și vieții înțeleș.

28.03.2016